

ECONOMIA

Doblement intervinguts

Abans de l'ordre del Govern espanyol, els recursos del Fons de Liquiditat Autònoma ja eren destinats a unes prioritats establertes pel Ministeri d'Hisenda. De fet, els pagaments als proveïdors, també als farmacèutics, els fa l'Institut de Crèdit Oficial espanyol. El que vol ara l'Estat és tenir coneixement de totes les factures que paga la Generalitat, no sols les incloses al FLA.

Reportatge de Nicolas Tomás

els mateixos: les finances de la Generalitat, intervingudes.

Amb aquesta ordre, primer avançada en la roda de premsa posterior al Consell de Ministres i després publicada al BOE, el Govern espanyol anunciava que certificaria a través de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat que tota despesa de la Generalitat de Catalunya es faria "respectant la legalitat". L'objectiu, afegia Montoro, "és que ningú dediqui ni un sol euro a una activitat que no té empara legal i tampoc constitucional". Es tracta, però, d'una nova sobreactuació del Govern espanyol i del seu ministre d'Hisenda.

Les despeses de la Generalitat, així com les de totes les comunitats autònomes acollides al Fons de Liquiditat Autònoma, ja eren filtrades prèviament per Madrid abans d'aquesta ordre específica dirigida a Catalunya. Així ho expliquen fonts del Departament d'Economia i Coneixement de la Generalitat de Catalunya consultades per aquest setmanari: "Les factures que podíem incloure en el FLA fins que va publicar-se la nova ordre ja estaven subjectes a una prioritització establerta pel mateix Ministeri. Primer s'han d'atendre els interessos del deute i després els proveïdors ordinaris".

Entre aquests proveïdors ordinaris hi ha, per exemple, les factures dels col·legis farmacèutics de les províncies de Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida, que recullen les despeses de totes les farmàcies catalanes. La Generalitat de Catalunya les ha inclòs diverses vegades en el FLA. No tots els mesos, perquè la despesa farmacèutica ascendeix a 115 milions d'euros mensuals aproximadament, mentre que el que queda de FLA per pagar proveïdors puja a uns 100 milions, però sí que s'han inclòs. D'altres mesos s'ha optat per imputar les factures dels concerts hospitalaris, que pugen fins als 150 milions d'euros, la resta dels quals aporta la Generalitat amb els recursos propis del sistema de finançament autonòmic.

De fet, qui paga aquestes factures del FLA, qui n'executa el pagament, és l'Es-

tat, a través de l'Institut de Crèdit Oficial (ICO), banc públic adscrit al Ministeri d'Economia i Competitivitat espanyol. El mateix succeeix en el cas dels venciments i les amortitzacions del deute. "Nosaltres els donem un calendari en uns *excels* que inclouen quines dates vam tenir aquestes amortitzacions, amb quins bancs o entitats, si tenen la seva cotització a Barcelona o a Luxemburg [en el cas del Banc Europeu d'Inversions, amb seu en aquesta ciutat], i els números de compte per ser abonats directament per l'Institut de Crèdit Oficial, que és qui gestiona aquest préstec del FLA", explica la Generalitat.

Tot té una explicació molt més senzilla: les transferències del Fons de Liquiditat Autònoma són finalistes. Què vol dir això? Que les transferències van a parar directament als creditors i proveïdors des de l'Estat, sense passar per Catalunya. La Generalitat l'únic que fa és enviar les factures que prèviament ha seleccionat. L'Institut de Crèdit Oficial, llavors, les paga. Per tant, amb aquest segon filtre –després del de la prioritització del Ministeri–, ja era impossible que el Govern de Catalunya destinés diners a objectius il·legals o "vel·leïtats independentistes". Almenys sense el coneixement i el vist-i-plau previs de l'Estat. L'ordre del 21 de novembre, tal com s'ha presentat pel Govern espanyol, no és més que una sobreactuació.

El Departament d'Economia i Coneixement, però, denuncia que l'ofensiva del Govern espanyol va molt més enllà d'aquesta supervisió que ja existia. Asseguren que el que l'Estat vol ara és controlar la totalitat de les finances catalanes: "D'alguna manera, el que fan ara a partir d'aquesta ordre –i entrem en una nova fase– és voler saber cada factura que es paga, també amb la resta dels ingressos del sistema de finançament autonòmic. Per això ens demanen que enviïm totes les nostres factures al FACE, el seu portal de factura electrònica".

Segons el departament, és impossible destinar recursos del FLA a les

Les paraules del ministre d'Hisenda Cristóbal Montoro van ser ben contundents: "L'Estat no està per finançar les vel·leïtats independentistes de cap govern d'autonomia". Tan contundents o més que l'ordre publicada l'endemà, el dissabte 21 de novembre, al *Butlletí Oficial de l'Estat* (BOE), que anunciava "mesures per garantir a la Comunitat Autònoma de Catalunya la prestació dels serveis públics en defensa de l'interès general". Els titulars de la premsa, tant a Barcelona com a Madrid, van ser

→ “vel·leïtats independentistes” ni a res il·lícit: “En el FLA es paguen les factures que són objecte de contractació pública per part dels departaments de la Generalitat i d’empreses que depenen de la Generalitat, i totes aquestes factures són transferides perquè siguin pagades per l’Estat. No pot haver-hi cap qüestió que s’aparti de la més estricta legalitat”.

Després de les informacions del diari *El Mundo* sobre que es dividiria el Fons de Liquiditat Autonòmica en deu trams, el conseller d’Economia i Coneixement de la Generalitat, Andreu Mas-Colell, va esclatar. “Si ens demanen que ens posem de genolls, ens posarem de genolls, però que paguin”, va assegurar el passat dijous. I va afegir: “Que paguin ara mateix i ens deixem d’històries. Si volen que correm els 100 metres llisos, correrem els 100 metres llisos, però que paguin”. El conseller va denunciar la intencionalitat política: “Recomano llegir el prefaci de l’ordre per Catalunya, per veure un document antològic, carregat de condicions polítiques. S’està castigant els catalans per les opinions del seu Parlament, per les opinions dels partits escollits democràticament”.

En el prefaci esmentat per Andreu Mas-Colell, s’hi afirmen coses com que “en les últimes setmanes s’han produït una successió d’esdeveniments a la Comunitat Autònoma de Catalunya, que es converteixen en un risc per a l’interès general”. També que “aquestes decisions, que empitjoren la qualificació creditícia del deute de la Comunitat Autònoma de Catalunya, encareixen i restringeixen el seu accés als mercats, també per al finançament del seu deute a curt termini, per al qual no existeix cobertura del Fons de Finançament a Comunitats Autònomes”.

Els famosos 1.300 milions

El Departament d’Economia i Coneixement també ha donat a EL TEMPS la seva

versió sobre els famosos 1.300 milions d’euros de dèficit que, segons Cristóbal Montoro, la Generalitat de Catalunya hauria ocultat a l’Estat. Fins i tot el ministre d’Hisenda n’ha ordenat una investigació a l’Institut Nacional d’Estadística (INE) i al Banc d’Espanya. De fet, són citats en el mateix prefaci –“document antològic” segons Mas-Colell– del BOE. La Generalitat, però, nega el relat creat pel ministre Montoro: no sols el Govern català no els va ocultar, sinó que, a més a més, el Ministeri sabia d’on procedien.

Aquests diners van gastar-se en la construcció de carreteres i de presons, a través de diverses modalitats de concessió al sector privat per les quals la Generalitat paga un lloguer –peatge a l’ombra i dret en superfície–, entre els anys 2004 i 2009. No obstant això, més endavant, ja finalitzades les obres, va considerar-se que no hi havia prou transferència de risc al sector privat i que per tant havia de formar part del deute i el dèficit públic. Llavors, tant des de la Intervenció General de l’Administració de l’Estat com des de la Intervenció General de

la Generalitat de Catalunya va considerar-se que es computaria al dèficit de l’any 2013. Però, quan van informar l’Eurostat, l’oficina europea d’estadística, aquesta va decidir que s’havien d’imputar a l’exercici en què s’havien declarat, és a dir, el 2015.

“Nosaltres insistim que per part de l’Administració de l’Estat ja eren coneguts aquests projectes, perquè estaven en el compte anual de 2007 i en un epígraf dels plans d’ajustaments de 2013”, expliquen des del Departament d’Economia i Coneixement. “No és presentable que diguin que no saben en què s’han gastat aquests 1.300 milions”.

Els homes de negre de Montoro

La supervisió i els controls dels pagaments que es fan amb el Fons de Liquiditat Autonòmica no són cap novetat. De fet, van néixer el 2012 amb el mateix FLA. En aquell moment Cristóbal Montoro ja va preveure la possibilitat que el Ministeri d’Hisenda enviés missions de control, semblants als homes de negre de la troica, que tindrien accés a tota la informació de les comunitats autònomes. Aquesta possibilitat està contemplada en la norma en el cas que el Ministeri detectés riscos seriosos d’incompliment dels plans d’ajustament acordats.

Segons el decret firmat el 2012, aquests homes de negre, provinents de la Intervenció General de l’Administració de l’Estat, tindran “accés a la totalitat de la documentació de la comunitat autònoma” i faran un diagnòstic de la situació financera de la comunitat autònoma i del seu compliment de les condicions del rescat que consideren que és el FLA. En el termini màxim d’un mes haurien de remetre un informe al Ministeri d’Hisenda. En el pitjor dels escenaris, podria arribar-se a una intervenció total de l’autonomia en qüestió, una espècie de 155 per la porta del darrere. ●